

- b) egyértelműen bizonyított, hogy a termék elhagyta az Európai Unió területét, és ez a tény nem vitatott?
- 2) Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 146. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja és 131. cikke rendelkezéseivel, valamint a fogyasztás megadóztatása, a semlegesség és az arányosság elveivel az annak feltevésén alapuló nemzeti gyakorlat, hogy nem kerül sor azon termék értékesítésére, amelyet vitathatatlanul kivittek ugyan az Európai Unión kívülre, de a kivitelt követően az adóhivatal a lefolytatott eljárás keretében megállapította, hogy a termékek valódi beszerzője nem az a személy volt, akinek javára az adóalany az értékesítést dokumentáló számlát kiállította, hanem egy másik, a hatóságok által nem azonosított személy, aminek következtében az ilyen tevékenység tekintetében az adóhivatal megtagadta az adólevonás jogával járó mentesség (Lengyelországban nulla százalékos adókulcs) alkalmazását?
- 3) A helyes nemzeti gyakorlatnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 146. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja és 131. cikke, valamint a fogyasztás megadóztatása, a semlegesség és az arányosság elvei alapján termékértékesítés tekintetében a nemzeti adókulcs alkalmazásán kell-e alapulnia, ha egyértelmű bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a termék elhagyta az Európai Unió területét, a hatóságok azonban azonosított megrendelő hiányában azt állapítják meg, hogy a termék értékesítésére nem került sor, vagy úgy kell tekinteni, hogy ilyen esetben egyáltalán nem fejtettek ki hía hatálya alá tartozó tevékenységet, és következésképpen az adóalanyt a 2006/112/EK irányelv 168. cikkének értelmében nem illeti meg az exportált termék beszerzése alapján felszámított adó levonásának joga?

⁽¹⁾ HL L 347., 1. o.

A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2018. október 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BP kontra UNIPARTS sarl z/s w Nyon

(C-668/18. sz. ügy)

(2019/C 44/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: BP

Alperes: UNIPARTS sarl z/s w Nyon

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második mondatát, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatával, az EUSZ 2. cikkel és az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezve, hogy a hatékony bírói jogvédelem és a jogállamiság elvének részét képező bírák elmozdíthatatlansága elvének megsértésére kerül sor minden olyan esetben, amikor a nemzeti jogalkotó a tagállam végső fokon eljáró bírósága bírának nyugdíjkorhatárát leszállítja (például 70 évről 65 évre), és a szolgálatban lévő bírák esetében az új alacsonyabb nyugdíjkorhatárt alkalmazza anélkül, hogy lehetőséget biztosítana arra, hogy az alacsonyabb nyugdíjkorhatár igénybeviteléről kizárólag maga az érintett bíró döntsön?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második mondatát, összefüggésben értelmezve az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatával, az EUSZ 2. cikkel és az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével, hogy sérül a jogállamiság elve és a hatékony bírói jogvédelem uniós ügyekben való biztosítására szolgáló függetlenség szabálya, ha a nemzeti jogalkotó a bírák elmozdíthatatlansága elvének megsértésével 70 évről 65 évre szállítja le azt az általános korhatárt, ameddig a tagállam végső fokon eljáró bíróságának bírája betöltheti a bírói tisztséget, és e tisztség további betöltését a végrehajtó hatalomhoz tartozó szerv mérlegelésen alapuló beleegyezésétől teszi függővé?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkét, hogy az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül a tagállam végső fokon eljáró bírósága bírái nyugdíjba vonulási életkorának (nyugdíjkorhatár) leszállítása, valamint az, hogy az új, alacsonyabb nyugdíjkorhatár elérése esetén e bíróság eddig hivatalban lévő bírója számára a bírói tisztség további betöltésének lehetőségét a végrehajtott hatalomhoz tartozó szerv beleegyezésétől teszik függővé?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2000/78/EK irányelv az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2., 9. és 11. cikkét, összefüggésben értelmezve a 21. és 47. cikkével, hogy a tagállam végső fokon eljáró bírósága bíráit érő, életkoron alapuló, a nyugdíjba vonulási életkor (nyugdíjkorhatár) eddigi 70 évről 65 évre történő leszállítása formájában megvalósuló hátrányos megkülönböztetés esetén, e bíróság – ha bármely ügyben e hátrányosan megkülönböztetett nemzeti rendelkezésekkel érintett bíró részvételével ülésezik, aki az új nyugdíjkorhatár igénybevételére vonatkozó szándékáról nem nyilatkozott – az ítélkező testülettel kapcsolatos előzetes kérdés elbírálása során köteles megtagadni a 2000/78/EK irányelvvel, illetve az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkével ellentétes nemzeti rendelkezések alkalmazását, és köteles továbbra is ilyen bíró részvételével eljárni, ha ez az egyetlen hatékony módja a bíró uniós jogból eredő jogai hatékony bírói jogvédelme biztosításának?

⁽¹⁾ HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.

A Curtea de Apel București (Románia) által 2018. november 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – World Comm Trading Gfz SRL kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(C-684/18. sz. ügy)

(2019/C 44/18)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Appel București

Az alapeljárás felei

Felperes: World Comm Trading Gfz SRL

Alperesek: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 90. cikkével, valamint a héasemlegesség elvével az olyan nemzeti szabályozás (vagy egy nem egyértelmű szabályozáson alapuló azon közigazgatási gyakorlat), amely egy társasággal szemben azzal az indokkal tagadja meg azt a jogot, hogy a belföldi termékértékesítésekre adott árengedmény értékével arányosan levonja a héát, hogy valamely, Közösségen belüli (egy gazdasági csoport képviselőjeként eljáró) eladó által kibocsátott adószámla feltünteteti azon Közösségen belüli termékek és azon belföldi termékek tekintetében egyaránt adott teljes árengedményt, amelyeket ugyanazon keretszerződés alapján értékesítettek, de amelyeket úgy vettek könyvelésbe, hogy azokat a vonatkozó tagállamból (a csoport egyik, az árengedménnyel kapcsolatos számlán szereplőtől eltérő héaazonosító számmal rendelkező tagjától) szerezték be?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, ellentétes-e az arányosság elvével az, hogy a kedvezményezettel szemben abban az esetben tagadják meg azt a jogot, hogy a Közösségen belüli eladó által egységesen adott árengedmény értékével arányosan levonhassa a héát, ha a belföldi eladó (amely ugyanazon csoport tagja) a gazdasági tevékenységét már megszüntette, és már nem tudja az értékesítések adóalapját a saját héaazonosító számával ellátott számla kibocsátásával a beszedett héatöbblet visszatérítése érdekében csökkenteni?

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.